

EDINOST

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Ne frankirane pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Stefan Godina. Lastnik konsorcijski list „Edinost“. — Tisk tiskarne „Edinost“, vpisane zadruge z omejenim poročilom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24.—
za pol leta 12.—
za tri mesece 6.—
za nedeljsko izdajo za celo leto 5.20
za pol leta 2.60

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev. Zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglašati se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglašitve v obliki mm po 10 v. Osmrtnice, zakvale, poslanice, oglašitve denarnih sredstev mm po 20 v. Oglašitve v tekstu lista do pet vrst K 20.— vsaka nadaljna vrsta 2.—

Mali oglašitve po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglašje sprejema inšerati oddelček „Edinosti“. Naročniki in reklamacije se pošiljajo v pravi list. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšerati oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnoštevilnični račun št. 841.652

Pregled najnovejših dogodkov.

Na vseh bojiščih položaj v splošnem neizpremenjen.

Razno. — dr. Helfferich na Dunaju. — Sazonov o mednarodnem političnem položaju.

Naše uradno poročilo.

DUNAJ, 31. (Kor.) Uradno se objavlja: 31. januarja 1916, oboldne.

Na vseh treh bojiščih nobenih posebnih dogodkov.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Poročilo Cadorne.

DUNAJ, 30. (Kor.) Iz vojnega poročevalskega stana se poroča: Poročilo Cadorne 28. januarja.

Posebno živahno topovsko delovanje na raznih točkah fronte na Koroškem. Ob gornji Soči nas je sovražnik dne 27. t. m. zvečer po srđiti topovski pripravi, skušal pregnati iz ogroženih postojank na Malem Javorčku. Tri napade smo odbili z velikimi izgubami za sovražnika. Severozapadno Gorice so naše čete zopet zavzele del v noči na 25. t. m. izgubljenega ozemlja in so se tamkaj utrdele. V tem oddelku je bil večeraj le topovski boj, streljanje s strojnimi puškami in boj z bombami. S kraške planote se poroča o drznem vpadu enega naših oddelkov v sovražni strelski jarek jugozapadno Sv. Martina.

Nemško uradno poročilo.

BERLIN, 31. (Kor.) Veliki glavni stan, 31. januarja 1916.

Zapadno bojišče. — V ozemlju Neuville smo naše nove jake proti poizkusu Francozov, da bi jih zopet osvojili, obdržali. Število severozapadno sela La Foie napravljenih ujetnikov se je zvišalo na 318, plen na 11 strojnih pušk. Francozi so izvršili več napadov na postojanko Severno Somme, ki so jo dne 28. januarja zavzele šlezjske čete. Splošno je megleno vreme oviralo bojno delovanje. V odgovor na metanje bomb francoskih letal na odprto, izven operacijskega ozemlja ležeče mesto Freiburg, so naši zrakoplovi v obeh zadnjih nočeh napadli pariško trdnjavo z dozdnevno zadovoljivim uspehom.

Vzhodno bojišče. — Ruski napadni poizkusi proti pokopališču pri Visnau (ob reki Aa, zapadno Rige) so se izjalovili v našem pehotnem in topovskem ognju.

Balkansko bojišče. — Položaj je neizpremenjen.

Vrhovno armadno vodstvo.

Poizvedovalni poleti francoskih letal v Macedoniji.

SOLUN, 30. (Kor.) Agence Havas javlja: Pri Pazi so izvršili letalci uspešen poizvedovalni polet in so napravili znatno škodo. Vsi letalci so se vrnili ne poškodovani.

Zasedenje rtiča Kara Burnu.

MILAN, 30. (Kor.) Kakor poroča „Corriere della Sera“, utemeljuje francosko poveljstvo v Solunu zasedenje Kara Burnu s potrebo, da bo z ozirom na torpediranje angleškega prevoznega parnika po nemškem podvodniku mogoče uspešno izvrševati obrežno policijo pred Solunom. Grška vojaška oblast je bila o zasedenju Kara Burnu šele obveščena, ko je bilo že izvedeno. Grška posadka je bila odpravljena, pač pa so pustili grško zastavo.

ATENE, 30. (Kor.) O okoliščinah, ob katerih je bil zaseden Kara Burnu, se poroča sledeče: Dne 28. januarja je se pojavil francoski oddelček pred imenovano utrdbo, ki obvladuje vhod v solunski zaliv in je zahteval predajo utrdbе, sklicujoč je na to, da je to dogovorjeno z grško vlado. Grški poveljnik je odgovoril, da mu to ni znano. Z nasilnimi grožnjami mu je bil nato dovoljen rok do ene popoldne, nakar se je vdal. Poročilo je vzbudilo v Atenah največje ogorčenje, ker je bila izvršena okupacija na zvijačen in nasilen način.

Letalski napad na Pariz.

PARIZ, 30. (Kor.) „Le Journal“ objavlja razgovor z enim letalcem, ki so se udeležili lova na Zeppelin. Letalec je izjavil, da je izmed 30 letal, ki so se dvignili 20 minut po alarmu, pet letalcev srečalo Zeppelinovca. Niti eno letalo se ni moglo toliko približati nemškemu zrakoplovu, da bi se zamoglo spustiti z njim v boj. Letalec je prepričan, da je akcija brodovja motila nemški zrakoplov v njegovih akcijah.

PARIZ, 31. (Kor.) Predsednik Poincaré in minister za notranje zadeve Maloy sta posetila večeraj v bolnišnici 10 žrtev zepelinškega napada in si ogledala pozorišče delovanja zrakoplova, kjer se je nahajala številna množica, ki je mirno razpravljala o dogodkih. Število mrtvih znaša 24; med njimi se nahaja več žrtev, ki jih ni bilo mogoče identificirati. Med

identificiranimi je 9 ubitih in 14 ranjenih žensk, 8 ubitih in 12 ranjenih mož in en ranjen otrok. Ena bomba je napravila rupec, 5-6 m globoko. Druga bomba je popolnoma razrušila eno trinadstropno hišo, tretja eno dvonadstropno, četrta petnadstropno, peta je napravila veliko škodo na nekem drugem poslopju, šesta je napravila neznatno škodo na neki hiši. Sedma bomba je razrušila eno enonadstropno hišo, osma je padla na cesto in razbila vrata in okna sosednjega poslopja. Deveta bomba je razrušila steno in dvorišče neke petnadstropne hiše, deseta je prebila neko delavnico. Enajsta bomba je padla na kup kamenja, dvanaesta je razrušila enonadstropno vrtnarsko hišo. Ena bomba ni eksplodirala.

Sazonov o mednarodnem političnem položaju.

PETROGRAD, 30. (Kor.) Minister za zunanje zadeve Sazonov je izjavil zastopnikom petrogradskega časopisa, da ne more ničesar reči glede Crnegore, ker mu niso še znane podrobnosti; upa pa, da je bil del črnogorske armade ovdene s srbsko armado in da je na tem, da se ga reorganizira. Sazonov je priznal, da je položaj na Balkanu vsled katastrofe srbske armade brezupen. Vendar pa sedanjí slabi položaj na zapadnem Balkanu ni definitivni, ker je usoda balkanskih držav ozko spojena z usodo alijancev. Minister je prepričan, da je preizkušnja Srbije in Crnegore provizorična in da bo končana z zmago pravične stvari alijancev. — Grška se drži nevtralnosti; vendar pa je vprašanje, ali je ta nevtralnost ali ne. Upati je, da bodo narodni interesi zabranili grški vladi, da bi vodila ententi sovražno politiko. — Odnosi Rusije napram Rumuniji se prekoslej prijateljski. V zadnjih časih je bila rumunska javnost vznemirjena radi sovražnih ali grozečih dejanj centralnih vlasti, ki napenja vse sile, da bi pridobila Rumunijo na svojo stran. Modri Rumuni pa so si gotovo svesti, da svojih narodnih želja ne morejo uresničiti v zvezi s centralnimi državami. Vse to zadošča, da se razume, da ostane Rumunska nevtralna. — Minister je govoril nato v splošnem o dobrih odnosih Rusije napram nevtralnimi državam. Odnosi med Švedsko in Rusijo se neprestano očajajo kljub prizadevanjem Nemcev, da bi te odnosi zamotali. Mogoče je, da smatra Švedska potrebnim, da ukrene odredbe za mejno obrambo. Toda mi izjavimo lahko z vso sigurnostjo, da so z ruske strani njene meje izven nevarnosti. — Poseben mir je za vsakega alijancev nemogoč, ker se noben politik ne bi upal izdati slovesno dane obljube. Vrh tega bi bila sklenitev posebnega miru enakopomenba z uničenjem ugleda dotične države med narodi in torej istovetna s političnim bankrotom. Boj se mora tudi radi tega nadaljevati do konca, ker je neobhodno potrebno, da se ustvari pogoji, ki bodo omogočili vsem državam, da razvijajo politično in narodno življenje neovirano od samolastnosti centralnih držav. V to svrhu je treba Nemčijo napraviti neškodljivo. Sazonov upa, da vojna ne bo trajala več dolgo; kajti Nemčija je prva država, ki iz finančnih vzrokov ne more več vzdržati vojnega stanja. Kljub temu je potrebno, da se ukrenejo velike priprave za poletno vojno. Končno je naglašal Sazonov, da raste zaupanje alijancev v končno zmago od dne do dne.

S turških bojišč.

CARIGRAD, 30. (Kor.) Iz glavnega stana se poroča: Dardanelska fronta: Dne 28. januarja je ena križarka dvajsetkrat ustrelila proti Seddi Bahr in se nato umaknila. — Z ostalih front ni nobenega važnega poročila.

Nevaren položaj Rusov v Perziji.

KOELN, 30. (Kor.) „Kölnische Zeitung“ poroča iz Kopenhagna: Glasom brzojavke „Birdževije Vjedomosti“ iz Teherana postaja položaj v Perziji za Ruse vedno bolj zvenemirljiv. Potrjuje se, da je vplivni generalni guverner Luristana, Nazim es Saltaneh, očitno stopil na stran sovražnikov Rusije in sestavlja sedaj med Luri močno armado, ki jo bo dal na razpolago Turkom. V okraj Kermanshah je prispelo pred par dnevi 3.000 Lurov, ki so se javili tamkaj se nahajajočim turškim četam.

Veliko finančno posvetovanje v Parizu.

KOPENHAGEN, 30. (Kor.) „National Tidende“ poroča iz Petrograda: V kratkem se bo vršilo v Parizu veliko finančno posvetovanje, ki se ga bodo udeležili odlični člani dume kakor tudi druge važne osebe. V zvezi s posvetovanjem se ustanovi na Ruskem stalna organizacija, ki naj brani ruske gospodarske interese proti Angliji in Franciji. Z odpravo osebnega prometa med Petrogradom in Moskvo je bilo doseženo, da je prišlo okoli 500 železniških vlakov z živili v Petrograd.

Briand odpotuje februarja v Italijo.

RIM, 30. (Kor.) Agenzia Stefani poroča: Potovanje francoskega ministrskega predsednika Brianda v Italijo je uradno naznanjeno za februar. V njegovem spremstvu se bodo nahajali: minister Bourgeois, državni podtajnik Thomas in ravnatelj političnih zadev kakor tudi štabni šef generalissima.

Mijušković v Parizu.

PARIZ, 30. (Kor.) Črnogorski ministrski predsednik Mijušković in poslovodja Crnegore sta odstopovala v Pariz.

Izgredi radi draginje na Portugalskem.

LIZBONA, 30. (Kor.) Vsled draginje je bilo v zadnji noči napadenih več zalog kolonijalnega blaga in pekaren. Škoda ni zelo znatna. Red je bil zopet vzpostavljen. Več oseb je bilo ranjenih.

Spopadi v Maroku.

PARIZ, 29. (Kor.) Agence Havas poroča iz Taze v Maroku: Francoske čete so presenetile dne 27. januarja taborišče agitatorja Abdul Maleka in je popolnoma uničili. Abdul Malek je vbežal. Njegova harka je bila uničena.

Car se vrnil v Carskoje Selo.

PETROGRAD, 30. (Kor.) Car se je vrnil v Carskoje Selo.

Nemški finančni minister na Dunaju.

BERLIN, 31. (Kor.) Nemški državni tajnik dr. Helfferich je danes zjutraj prispel semkaj iz Berlina in se nastanil v Grand Hotelu.

DUNAJ, 31. (Kor.) Ministrski predsednik grof Stürgkh, železniški minister baron Forster, poljedelski minister dr. Zenker, finančni minister vitez Leth in trgovinski minister Spitzmüller so prispeli večeraj semkaj s posebnim vlakom iz Budimpešte. Z istim vlakom so prispeli semkaj ministrski predsednik grof Tisza, finančni minister dr. Teleszky in trgovinski minister baron Harkany. Hrvatsko - slavonsko - dalmatinski minister Hildeghethy je dne 29. t. m. odpotoval z Dunaja v Budimpešto.

Misija ruskega Rdečega križa v Avstriji končala delovanje.

DUNAJ, 31. (Kor.) Misija ruskega Rdečega križa pod vodstvom kneginje Jasvil, ki je več tednov pregledovala taborišča vojnih ujetnikov, je danes zjutraj odpotovala v Kopenhagen.

Tajni svetnik Ladislav grof Pejačević umrl.

DUNAJ, 31. (Kor.) Večeraj je umrl v Verőcze tajni svetnik in komornik, grof Ladislav Pejačević, v 88. letu starosti.

Dalmatinsko odposlanstvo pred prestolonaslednikom.

Dunaj 29. januarja.

Danes ob 11. uri predpoludne je nadvojvoda prestolonaslednik na cesarskem dvoru sprejel odposlanstvo 15 članov dalmatinske poklonstvene deputacije pod vodstvom predsednika deželnega zbora dra. Ivčevića in ob navzočnosti namestnika grofa Attensa.

Deželni predsednik dr. Ivčević je naglašal v svojem nagovoru, da odgovarja srčni želji odposlancev Dalmacije, da tudi napram prestolonasledniku morejo dati izraza čustvom tradicionalne zvestobe in neminljive udanosti prebivalstva Dalmacije do najvišje cesarske hiše. Naglašal je globoki utis besed, polnih očetovske ljubezni, ki jih je cesar večeraj izrekel, ter se spominjal radostnega odmeva, ki ga bodo imele te besede po vsej Dalmaciji. Dr. Ivčević je zaključil svoj nagovor s prošnjo, naj bi prestolonaslednik tudi v bodoče naklanjal Dalmaciji svojo dobrohotnost.

Na to je nadvojvoda prestolonaslednik odgovoril, da more dati odposlanstvu za gotovilo, da je spontano poklonstvo kraljevine Dalmacije njegovo Veličanstvo globoko ganilo. Prestolonaslednik je izgovoril besede toplega priznanja zgledni hrabrosti dalmatinskih vojakov in po žrtvovalnemu vedenju domačega prebivalstva ter se je prisrčno zahvalil na izraženih čutilih. Vsi udeležniki odposlanstva so bili odlikovani po daljših nagovorih.

Položaj.

31. januarja 1915.

Kakor znano, je kralj Crnegore hitel preko italijanskih tal kakor da ga kaj zge pod nogami, dasi so zastopniki entente takorekoč mrežo metali za njim. Zastonj! Ni se mu zdel vabljiv ni dvorec Carseti, ni načrt, da bi šel v misiji četverospornuma h grškemu kralju Konstantinu. Sicer pa se je ta razbil baže na tem, da se je v Atenah precej očitno pokazalo, da bi jim ta gost v tem hipu nikakor ne bi bil posebno dobrodošel.

Zato pa so v Rimu tem nestrpnije pri-

čakovali prihoda srbskega ministrskega predsednika Pašića in drugih članov kabineta v Brindisi. Zeleli so, da bi se zasedanje srbske skupščine vršilo na italijanskih tleh, kar bi uplivalo tudi na kralja Nikolo.

Ali tudi te nade so se izjalovile. Pašić ni došel in je rajši sprejel povabilo francoskih in angleških oblasti ter se je nastanil na Krfu.

Na interesanten način komentira „Agramer Tagblatt“ v svojih navadnih situacijskih slikah dejstvo, da se je tudi kralj Crnegore zatekel na francoska tla. Francija je — pravi — postala domovina kraljev brez dežele: Alberta Belgijskega, Petra Srbskega in Nikole Črnogorskega. Zanimivo je, da ravno republikanska Francija nudi gostoljubje in zaščito kronanim glavam. Je-li to le slučaj? Ali pa je vzrok ta, da se je po tej začela tam jačiti zopet monarhiška misel? Morda sprejemajo tam gostoljubno kraljeve begunce, da demonstrirajo, kako jim republika more muditi, česar jim ne morejo dati — zavezništva! Zaključek: Francozi morejo videti, koliko svobodnejše se živi v republiki!

In kralj Nikita se je izkazal hvaležen francoski vladi. Hitro je brzojavil iz Lyona predsedniku francoske republike, da je brezpogojno vdan stvari zaveznikov. Ta vdanost da je neizpremenljiva in neizpremenjena. Vprašanje je le, ali Poincaré tudi tako brezpogojno veruje v brezpogojno vdanost Nikole. Osnipiti ga je moralo na vsak način, da je po tej brzojavki dobil drugo, ki mu je sporočila, da je črnogorska kapitulacijska pogodba — podpisana!

Sicer pa je avstrijska vlada pokazala veliko obzirnost. Privolila je, da črnogorski častniki obdrže svoje sablje, da črnogorski policijski in orožniški organi ter obmejne straže proti Albaniji obdrže puške, da upravo dežele tudi nadalje vodijo črnogorske oblasti, ter da se s Črnogorci, ki so se s prenelanjem sovražnosti udali, ne postopa kot z vojnimi ujetniki. S tem bi bila militarna stran kapitulacije odpravljena in pričeti se ima politično delo: mirovna pogajanja brez kralja Nikole.

Pa tudi od druge odlične strani se potrja, — naglašujoč, da so podpisali na aktu kapitulacije pravomočni tudi brez kralja Nikole —, da je s svojim begom kralj Nikola le za svojo osebo zaigral partijo, a z dinastijo njegovo da se bo obzirno postopalo. Bolgarski ministrski predsednik Radoslavov je izjavil napram dopisniku madjarskega lista „Az Est“, da kraljev beg ne izpreminja nič na stvari. Kralj izgubi krono, dočim bi bil mogel po velikodušnosti Avstrije celo povečati svojo kraljevino. Sicer pa je da je pobegnil le iz ozirov do svojih hčeri. Radoslavov ne veruje, da bi se vsa dinastija detronizirala. Marveč je po dejstvu, da je princ Mirko ostal v deželi, soditi, da ne bo vsa dinastija detronizirana.

Radoslavov tudi ne dvomi na daljnem prodiranju avstro-ogrskih čet v Albanijo. S tem so menda začeli resno računati tudi v Italiji. Odtod tamošnje vrvenje in hitanje in uganjanje na gumbih: bi, ali ne bi. Namero — ki je bila, kakor je vse kazalo — resna, da bi sploh vso albansko ekspedicijo opustili, so menda opustili ali to vsled najhujega pritiska od strani entente. Pač pa traja dalje prerkanje, ali naj Italija pomnoži svoje čete, ali pa naj je druge vlasti četrspornazuma pridejo na pomoč? Posebno ozlovoljeni so v Italiji proti Angliji, češ, da tako pritiska na Italijo za albansko ekspedicijo le zato, da bi z italijanskimi žrtvami olajšala sebi delo v Solunu!

V toliko pa se je Italija vendar vdala, da je začela urejati v Albaniji italijansko upravo. Uradna „Gazzetta Ufficiale“ je priobčila dekret, s katerim se na vrhovnega poveljnika ekspedicijskega zbora prenaša tudi politična oblast v tistih krajih, kjer se bodo odigravale operacije. Zapovednik ekspedicijske vojske razpolaga s kopnenimi in pomorskimi silami, v kolikor so te v zvezi z akcijo na kopnem; ter izdaja odredbe brez ozira na vlado tiste države, na katere področju se vrše operacije. Zapovedništvo je podrejeno izključno le vojnemu ministrstvu, a zapovedništvo mornarice izključno mornariškemu ministrstvu! — Vse lepo in prav. Ali stvar je pač taka, da to, kar hočeš opravljati, moraš imeti tudi res v svojih rokah! O tem pa ne bodo odločali le lepo koncipirani dekreti, ampak nekaj drugega, kar izbirno umejo — avstro-ogrske čete. Zabeleženo bodi še, da se na to tudi četverospornazuma začena že pripravljati. Tako si tolmačimo mi vest, ki jo pošilja ententa v svet, češ, da iz Valone napravi drugi Solun! Nu, kdor se kje silno utrja, se pripravljala na obrambo, na defenzivo. Delokrog italijanske uprave v Albaniji utegne biti torej zelo — ozek!

Iz Grške so te dni vesti zelo redke. Položaj je neizpremenjen v smislu, da Grška še vedno stoji, pa stoji — pred odločitvijo! Utegne se jej prav lahko zgoditi, da se bo odločala tako dolgo, da — odločijo drugi o njej!

Prebivalstvu v zaledju.

Pod naslovom „Eine Kapuzinerpredigt“ („Kapucinska propoved“) priobčuje graška „Tagespost“ v svoji nedeljski številki naslednji zanimivi in upoštevanja vredni članek:

V Budimpešti se vrše sedaj zelo važna pogajanja, ki ne veljajo samo sedanosti in njenim stiskam, temveč veliko bolj bodočnosti. Pet avstrijskih ministrov je odšlo v ogrsko glavno mesto na posvetovanja, ki se bodo nadaljevala na Dunaju in se končno zaključijo na sestanku z nemškimi zakladnim kancelarjem Helfferichom, ki pride v ponedeljek na Dunaj. Nagodba z Ogrsko ni dnevno vprašanje, temveč poglavje v knjigi bodočnosti, ki se bo pisala šele v miru. Nagodbi torej ne morejo veljati ta pogajanja. In kaj bi imel opraviti zraven nemški zakladni kancelar, v katerem jih vidi mnogo naslednika sedanega državnega kancelarja? Tudi nabava živil se ne ureja s toliko ministrskimi potovanji. Jasno je torej, da veljajo ti dogovori sedanosti, še bolj pa veliki bodočnosti, ki si jo vsi želimo tako vroče in ki prihaja bliže z vsakim dnem. Oni veliki bodočnosti, ki naj po krasni Naumannovi knjigi zedini „srednjo Evropo“, predvsem pa Nemčijo in Avstrijo v trajno življenjsko zvezo. Tu je dovolj vprašanj, o katerih se je treba posvetovati in jih rešiti, in tem vprašanjem velja očitno posvetovanje avstrijskih in ogrskih ministrov na eni strani in avstro-ogrskih ministrov z državnim tajnikom Helfferichom na drugi strani. Posebna sreča hoče, da se ravno ob tem resnem času nahajata dva moža prve vrste na čelu finančnih uradov: Helfferich in pl. Leth, ki ju poleg tega še veže iskreno medsebojno spoštovanje in prijateljstvo. To jamči za mirnost in sigurnost pogajanj, pri katerih morata prav ta moža stati v ospredju.

Toliko o zunanjih dogodkih, o katerih se pač sme govoriti, ker so vendar splošno znani. In sedaj pa k propovedi, ki nas zadeva vse. Prihodnosti, miru si ne smemo predstavljati kot dežele, po kateri se pretaka mleko in med. Nasprotno, ko omolknejo možnarji in topovi, ko se vtnake meč zopet v nožnice, potem se prične veliko delo zopetne zgradbe vsega onega, kar je porušila in požgala vojna. Ne samo za vojevanje je treba denarja, denarja in zopet denarja, temveč tudi za delo v miru. Razsežne dežele so bile upuščene, mesta in sela razdejana do temelja pogubile so se tolike vrednosti, da jih niti sluti ni mogoče; in kar je najvažnejše: stotisoči delavskih in tvorilnih ljudi leže pod zemljo, ki so jo junaki varovali in branili s svojim življenjem. To so izgube, ki jih je treba ceniti na veliko milijard in ki se morejo zopet pridobiti edino le s trdim, vnetim in neupogljivim delom. Bilo bi nesnametno, graditi bodočnost po načinu onega, ki sanja o veliki srečki ter z listkom v roki, upajoč na gotov zadetek, zida gradove v oblake. Z žrebanjem sreček se poruši vsa njegova bajna stavba. Domisljivemu bedaku in sanjaču bi bil enak tudi tisti, ki zida vse svoje upe na vojno odškodnino, ki jo morajo dobiti zmagoviti centralni vlasti in njeni zavezniki in ki naj bi potem pokrila vso škodo. Nismo še tako daleč in če Rusija je pač velika in car je daleč.

Ne, da to ne smemo zidati svojih upov osredniji vlasti in njuni narodi, ravno tako ne, kakor ne na misel o večnem miru, ki naj bi sledil svetovni vojni. Saj vendar ostane onim, ki so danes že premagani, velikansko vznevoljenje in žnjim pobuda za osveto in povračilo. To bo od nog do glave oborožen mir, ki ga doživimo, in tudi ta bo stal novih, težkih žrtev. Zopetna zgradba razdejanih domovij in obdelanje zemljišč, nadomestitev izgubljenega imenja vseh gospodarskih strok, uredba gospodarskih zalog kakor v časih Friderika II., predvsem pa izpolnjevanje častne dolžnosti napram invalidom in svojem junakov z bojišča, to bo stalo svote, napram katerim bodo vojni stroški pač še majhni. Teh svot ni mogoče nabaviti čez noč, niti ne tekem enega leta in jih pridobiti z delom. Zato je treba trajnega, marljivega dela, skromnega življenja. Ali imamo to? Ali izpolnjujemo v tem času domovinske ljubavi to naltežje in najresnejšo dolžnost napram državi in domovini? Odgovor ni težak: Treba je samo iti po ulicah in gledati z odprtimi očmi okrog sebe, da ga najdemo in vzamemo s seboj domov prepričanje, da ne gre več tako dalje. V času, ko morajo milijoni bridko skrbeti za vsakdanji kosček kruha, v času, kjer se stiska in skrb zaustavljata samo še pred palačami najbogatejših, v tem času se mora tudi končati želja po luksusu in uživanju. Posebno pri nas v Avstro-Ogrski; kajti Nemci v nemški državi so se po letih 1870/71 zadostno naučili skromnosti in dela in so tudi dosegli kaj. Nam se je godilo vedno še dobro in bili smo vedno lahkomišelní. To se bo moralo temeljito izpremeniti, če si hočemo priboriti in ohraniti mesto na solncu, za katero stotisoči prelivajo svojo kri.

Italija in balkanska akcija.

Preko Lugana dobiva »Berliner Tageblatt« poročilo, da je zadnji italijanski ministrijski svet trajal od 4. popoldne pozno v noč. Dasiiravno vlada glede posvetovanja in sklepov stroga tajnost, se je izvedelo vendar, da je ministrstvo popolnoma poučeno o resnosti položaja. Po italijanskih uradnih poročilih prodirajo srbsko armado zasledujoči Bolgarji proti Valoni in Draču, Avstriji pod generalom pl. Kövessom pa tudi proti Draču ter se skušajo združiti z Bolgarji, ki prihajajo od Ohrida sem. Bolgarji so najbrž že dospeli v Berat, a se niso prišli v stik z italijanskim okupacijskim zborom pred Valono. »Ministrski svet«, tako se poroča, »pozna silno nevarni položaj, v katerega spravljajo Italijo ne samo padec Lovčena in Cetinja, temveč posebno tudi nesrečna črnogorska mirovna pogajanja in pa zavzetje Ulčinja in Bara. Vsekakor pa se more misliti, da je četvero-zaveza že napravila obsežne ukrepe, da bo kos vsaki možnosti. Ministrski svet je končno podal Salandri in resortnim ministrom splošno pooblastilo.

»Giornale d'Italia« konstatira zelo klavirno, da je po ugodnem položaju sovražnika v Albaniji žal pričakovati še nadaljnjih njegovih »drznosti«, proti katerim si je menda vendar entente izmislila kako sredstvo. Je pač treba vedno ponavljati, da je nesrečna balkanska politika četvero-zaveze kriva zadnjih dogodkov. Sedaj gre za to, da se zmaga vsaj na glavnih bojiščih. Le tako da je mogoče popraviti male in velike balkanske pogreške.

Črnogorski kralj Nikola je, kakor znano, sprejel v Lyonu zastopnike časopisja in jim je po ministrskem predsedniku Miškoviču dal sporočiti, da se objavljen izjave glede črnogorske armade, ki da je storila več kot svojo dolžnost in se umeknila samo pred premočjo. Miškovič je protestiral z največjo gorečnostjo proti obdolžitvam ententnega časopisa zaradi domnevnih tajnih pogajanj Črnogore z Avstro-Ogrsko. Neki visok črnogorski častnik pa je priznal nekemu »Mattinovu« uradniku, da so se res vršila pogajanja, ki pa niso izhajala od Avstrije. Črnogora ni odklonila predloga, pač pa je odgovorila, da pride do sporazuma še le tedaj, ko se avstro-ogrsko čete umaknejo iz Črnogore in se zajamči celotnost in neodvisnost države.

V isti stvari pa piše »Idea Nazionale«, da se je, preden je udarila armada generala Kövessa na Črnogoro, vršila na Cetinju ministrijski svet, h kateremu je prišel tudi srbski ministrijski predsednik, Pašić iz Skadra. Pašić je v tem ministrijskem svetu razpravljal o skupnem miru z Avstrijo, toda načrt se je izjalovil zaradi prevlečih zahtev Srbije. »Potemtakem je torej gotovo«, pravi »Idea Nazionale«, »da je tudi Srbija hotela skleniti mir z Avstrijo«. V nekem uvodnem članku pa opominja »Corriere della Sera« strastno razvnete duhove, naj so potrpežljivi in zaupljivi, in jih spominja »veličastnega čudeža (magnifico miracolo) italijanske priprave za vojno, na katero sme biti dežela ponosna. Danes da je med obema borečima se skupinama vzpostavljeno militarno ravnotežje. Gre sedaj samo še za to, da se to ravnotežje premakne v prid četvero-zaveze. Zato je še treba nekoliko potrpljenja.

V svrhu dogovora o skupni albanski akciji pričakujejo 2. februarja prihod francoskega ministrijskega predsednika Brianda v Rim.

»Tribuna« poizkuša občinstvo tolažiti s tem, da so dogodki na Balkanu le mimogredečega pomena, potem pa pravi v svoji nejevolji: »Končno bi pa le vedeli radi, koliko časa bodo še trajale žalostne posledice nesrečne četvero-zavezne balkanske politike. Vedeli bi radi, kaj se vendar končajo te posledice in ali ne misli četvero-zaveza, da je prišel trenutek, da se opogumi in zameni pot zmot s potjo zdravega človeškega razuma. Posebno bi radi vedeli za italijansko vladu, ali ne smatra za dobro in koristno, da se vendar enkrat opere izvirnega greha hudih balkanskih pogreškov, in ker so danes naši interesi ogroženi tako strahovito, da z odločno roko odpravi posledice onih zmot. Dosedaj smo vse preveč blebetali, besedili o skupnih velikih dejanjih in drug drugega kovali v nebesa. To ne zadostuje, to nas ne zadovoljuje, temveč se mora storiti več. Saj se vendar četvero-zaveza dela tako, kot da bi imela božansko pravico na neizogibno končno zmago. Toda da bi se gibal, da bi delala, to pa jej ne prihaja na um.

»Corriere d'Italia« pa beleži mnenje rimskih vojaških krogov o akciji v Albaniji. Nedostopnost gorskega in močvirnega ozemlja da bo sicer oteževala prodiranje proti Draču, toda vključ temu da se je treba kar najhitreje pripraviti za obrambo. »Dočim so nam Italijanom«, pravi list, »na razpolago zavratna pomorska pota, imajo Avstriji že danes prednost, da imajo skupno mejo z Albanijo in ji že zdavnaj za Avstrijo pridobljeni severni Albanci podpirajo v vsakem smislu.

»Giornale d'Italia« kar najostreje napada Rusijo, ki da je v svoji medlosti pustila na cedilu balkanske države in je torej glavni krivec sedanje katastrofe. Malim balkanskim državam da se pravzaprav niti ne sme zamerjati, če so, zapuščene po četvero-zavezi, končno poslušale glas zapeljivca. Italija da je bila edina vlast v ententi, ki je videla, da prihaja usoda, da se pa nihče ni hotel ozirati na njeno svarila.

Kakor je znano, se je Italija končno vendarle udala zahtevam entente, zlasti Angleske, da energičneje poseže vmes na Balkanu. Splošno mnenje je pač, da hoče napraviti Italija iz Valone drugi

Solun in potem morda — po angleški zahtevi seveda — celo prodirati od Valone proti Solunu, da bi se tako vse balkanske entente sile, združile za skupno ofenzivo v Macedoniji. Malo težko je to za Italijo, in ali bo sploh iz te moke kaj kruha, pač šele pokaže bodočnost, ki se pa z ozirom na hitro prodiranje naših čet v Albaniji ne kaže posebno lepa za Italijo.

Razne politične vesti.

Izkrcanje ententnih čet na rtiču Kara Burnu. Dne 29. januarja so, kakor smo že poročali, angleške, francoske, italijanske in ruske vojne ladje, ki se nahajajo v pristanišču Soluna, izkrcale na polotoku Kara Burnu čete, ne da bi se grška posadka upirala. Polotok Kara Burnu se nahaja južno Soluna in tvori najzadnejši del polotoka Halkidike. Kara Burnu štiti Solun pred južnimi vetrovi in je oddaljen komaj 7 km od nasproti ležečega obrežja grške celine, vsled česar je velikega vojaškega pomena. Ker se nahaja v solunskem pristanišču že veliko število vojnih ladij, v okolici mesta pa francosko - angleška armada, je bila okupacija Kara Burnu, ki obvladuje vhod v pristanišče, neizogibna. Poizkus, da bi se tamkaj ustalili, je bil izvršen že preteklo leto takoj ko so stopile prve izkrcane čete na solunska tla. Takrat so se približali čolni neke angleške vojne ladje in je dobil poveljnik grškega forta ukaz, da naj ga izprazni. Toda poveljnik je zagrozil, da se bo branil do skrajnosti, nakar so Angličani opustili svojo zahtevo. Takrat je bilo število v Solunu izkrcanih francoskih in angleških čet napram sedanjemu zelo majhno. Vrh tega je bilo v mestu mnogo grških čet in je imel zato poveljnik grške utrdbे dobre šanse za odpor. Sedaj se je stvar izpremenila in bi bilo naravnost nesmiselno, ako bi se skušal braniti. Vsekakor pa je le malo čudno, da so bile grške čete čisto pasivne napram temu nasilnemu činu. Zasedenjem rtiča Kara Burnu si hoče general Sarrail nabrže za vsak slučaj zagotoviti še sedaj umikanje, kar je zopet nov dokaz, da se entente čete okoli Soluna ne počutijo ravno tako sigurne, kakor se piše po časopisih. Fort Kara Burnu se nahaja okoli 20 km od Soluna.

Nesigurnost v mednarodnih odnosih Amerike. Predsednik Wilson hoče spraviti na streho veliko vojaško predlogo. Ameriška armada naj se večkratno pomnoži in mogočno ojači tudi brodogradnja. Na nekem banketu je Wilson naglašal v svojem govoru, da Amerika nikdar ne bo skala prepira, a se jim je tudi ne izogibala. Predsednik je izjavil: »Ne morem reči, kakšni bodo mednarodni odnosi dežele jutri. Mislim jutri v dobesednem pomenu besede. To izjava je zelo čudna. Vojna nevarnost med Ameriko in Nemčijo v trenutku ne obstoji. Afera »Lusitania«, ki jo je še poravnati, nikakor ni težavnejša, kakor dosedanje. Mislija polkovnika House je dokazala, da Wilson ne misli opustiti dobrega razmerja z Nemčijo. Še manj je govora o kakih vojni nevarnosti med Ameriko in Anglijo. Sigurno obstoja sicer neka razdraženost proti Japoniji, toda tudi pri tem konfliktu ni misliti ali vsaj opaziti kako poostreite napetosti. Radi tega je domnevati, da imajo Wilsonove besede le namen, da izsilijo brambno predlogo in izvrše morda na zunaj tudi pritisk na Nemčijo v vprašanju »Lusitanie«, na Anglijo pa radi blokadnega vprašanja. — Leto predsedniške volitve je za vsakega ameriškega politika, ki upa na zopetno izvolitev, zelo važno in zato je naravno, da skuša predsednik dvigniti samozavest naroda. O kaki neposredni vojni nevarnosti pa ni niti govora.

Ameriška formula za vojno s podvodniki. Ameriški državni tajnik Lansing je izročil vojujočim se državam novo formulo za vojno s podvodniki. V tej formuli zahteva Amerika slejkoprej popolno svobodo za ameriške državljane, da se smejo voziti z ladjami vojujočih se držav in predlaga, da se nobena trgovska ladja ne napade brez svarila in ne strelja na nobeno ladjo ako se ne upira. Tudi mora napad takoj prenehati, ako preneha odpor. Uničenje ladje je upravičeno le tedaj, ako je nemogoče srušiti na ladjo posadko, vendar pa je treba rešiti vse na krovu se nahajajoče osebe. Amerika hoče dalje le pod gotovimi pogoji pripustiti oborožene trgovske ladje v svoja pristanišča. Na prvi pogled ni v teh zahtevah nobene točke, ki ne bi bila sprejemljiva za Nemčijo. Nemčija je že tako odredila, da se torpediranje ne sme izvršiti brez svarila in da je kolikor mogoče potreba poskrbeti za rešitev potnikov. Seveda bi bilo pametneje, ako bi Amerika odstopila od svoje zahteve, da se smejo njeni državljani neomejeno voziti z ladjami vojujočih se držav. Dalje bo podvodnikom jako težko vedno garantirati za to, da se spravijo vse osebe na varno. V splošnem Lansingenova nota ni nespravljiva in bi bilo le želeči, da se najde formula, ki bi enkrat za vselej preprečila spore med Nemčijo in Združenimi državami.

Domuče vesti.

Podpore za družine vpoklicanih vojakov. Iz c. kr. namestništvenga predsedništva nam poročajo: V smislu zagotovila, ki je pred kratkim dal namestnik baron dr. Fries-Skene deputaciji, ki se je pod vodstvom državnega poslanca Oliva oglašila pri njem, je namestništvo pritožbe radi odmere podpor družinam vpoklicanih vojakov natančno preiskalo ter se je izdal na deželno podporno komisijo tozadeven odlok. Namestništvo je v tem odlo-

ku glede posameznih točk pritožb uredilo stvar tako, da se bo podporna komisija pri odmeri podpor za svoje naših hrabrih vojakov ozirala ne samo na sedanje splošne gospodarske težave, da bo temveč upoštevala tudi posebne tržaške razmere. To zadeva zlasti tudi vprašanje neenake odmere podpor za družine v mestu in v predkrajih in pa vprašanje podpor za žene, ki uživajo kot hišnice prosta stanovanja, torej vprašanja, kojih reševanje po podporni komisiji je dajalo povoda opetovanim pritožbam.

S tem odlokom se je sedaj vsaj kolikor toliko uredilo najbolj pereče vprašanje revnih družin vpoklicanih vojakov in upamo, da se v smislu tega odloka odpravijo vsaj one najbolj kričeče neenakosti v razdeljevanju podpor.

Največje neenakosti je porajalo dosedaj zlasti vprašanje najemniškega prispevka. V našem listu smo že lansko spomlad obširno pisali o tem ter opozarjali merodajne činitelje

Znano je, da veliko revnih družin vpoklicanih vojakov, ki so navezane samo na državno podporo, sedaj sploh ne plačuje najemščine, ker je pri pičli podpori pač ne morejo zmagovati. Vključ temu pa so zmerom redno dobivale najemniški prispevek in gospodinjstva v podporni komisiji gotovo niti na misel ni prišlo, da bi radi tega dotičnim družinam odtegnili najemniški prispevek, zato ker dobivajo po zakonu najemniški prispevek samo one družine, ki plačujejo najemnino. V tem slučaju je torej podporna komisija popolnoma pravilno postopala. Vzemimo pa sedaj družino uboge vratarice. Prikljenjena je na hišo ter se ne more ganiti nikamor, zaslužka ni, napitnine, ki so v mirnem času tvorile lep postranski zaslužek, so pač ponajveč odpadle, reditelj družine je pod orožjem, tako da je dvojno prizadeta, in tej ubogi ženi se prizna celih 87 vinarjev na dan — to je najvišja zakonita svota zanj — zato ker ima za svoj trud kak skromen podzemski ali pa podstrešen kotiček, ker torej — ne plačuje najemnine.

in upamo, da se bodo navodila g. namestnika izvajala tako, da se bo tudi hišnicam priznal polni najemniški prispevek. — Toda kakor rečeno, vprašanje najemniškega prispevka tudi po najnovjših navodilih g. namestnika še ni pojasnjeno popolnoma. V poročilu namestništvenga predsedništva se pač govori o hišnicah, ki naj se napram njim v bodoče pri odmeri podpore postopa po drugem kriteriju, kakor se je postopalo do sedaj; prezrlo pa se je očividno posestnike malih delavskih hiš, kojih gospodarski položaj je čestokrat še obupnejši nego pa položaj onih družin, ki plačujejo oziroma danes — ne plačujejo najemnine. Po dosedanjih praksi se lastnikom takih hišic ne priznava najemniškega prispevka, ker imajo »svojo« hišo in torej ne plačujejo stanovanja.

in upamo, da se bodo navodila g. namestnika izvajala tako, da se bo tudi hišnicam priznal polni najemniški prispevek. — Toda kakor rečeno, vprašanje najemniškega prispevka tudi po najnovjših navodilih g. namestnika še ni pojasnjeno popolnoma. V poročilu namestništvenga predsedništva se pač govori o hišnicah, ki naj se napram njim v bodoče pri odmeri podpore postopa po drugem kriteriju, kakor se je postopalo do sedaj; prezrlo pa se je očividno posestnike malih delavskih hiš, kojih gospodarski položaj je čestokrat še obupnejši nego pa položaj onih družin, ki plačujejo oziroma danes — ne plačujejo najemnine. Po dosedanjih praksi se lastnikom takih hišic ne priznava najemniškega prispevka, ker imajo »svojo« hišo in torej ne plačujejo stanovanja.

ČEŠKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosakova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja v ulici delle Poste št. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

MALI OGLASI
se računajo po 4 stot. besedo. Mastno tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink.

Gospa daje lekcije v italijanščini, nemščini in francščini. Ul. Barriera 1, I. 47

Vrtnarstvo se da v najem po ugodnem pogovoru oziroma na polovico pri delkov. Ponudbe pod »Vrtnarstvo« na Ins. odd. Edinosti. 45

Potrebna je gospodinja za majhno župnišče na deželi. Ponudbe na Ins. odd. Edinosti pod »Gospodinja«. 46

Kupujem žaklje vsake vrste. Jakob Margonali. Solitario št. 21 (pri mestni bolnišnici). 23

Pridno pošteno dekle, z večletno prakso išče službo z stanovanjem in hrano v kakih tobakarni ali trgovini. Ponudbe pod »1916« na Ins. odd. Edinosti. 44

Pridna služkinja za vsako delo v dobi službo »Vila Emilia«. Pendice di Scoreola 338. Lepo postopanje, dobra plača. 42

odličnejšim spoštovanjem Fr. Gombač, c. kr. nadporočnik. Dobrodska planota, 19. januarja 1916.

Promocija. Dne 31. januarja t. l. je bil na dunajskem vseučilišču promoviran doktorjem prava g. c. kr. namestništvenci koncipist Fran Svetek z okrajnega glavarstva v Gorici.

Služaj usode. Primarij deželne bolnišnice v Pulji, g. dr. Antichievich je težko obolel. Zanimanje zanj je veliko, ker je res izvrsten kirurg. Istočasno pa se je moral podati v Trst iskat leka za svoje težko porušeno zdravje g. Josip Stihovič ravnatelj istrske posojilnice in deželni poslanec. Slučaj je torej nanesel, da je svoječasna politična protikandidata istočasno zadela enaka usoda. Bog jima povrni zdravje obema!

Prva hrvaška pesem v reškem gledališču. Na Reki so priredili te dni v tamošnjem gledališču koncert v dobrodelne svrhe, na katerem je med drugimi sodeloval hrvaški operni pevec Marko Vušković, na čegar umetnosti smo se mogli že naslajati tudi mi tržaški Slovenci v svojem skromnem gledališču. Poleg nekoliko opernih partij je zapel tudi dve hrvaški pesmi in občinstvo mu je burno aklamiralo. Prosimo, to se je zgodilo v tistem reškem gledališču, ki je bilo doslej tolikokrat torišče viharjih ultraitalijanskih »manifestacij«. Sedaj se je zgodilo prvič, da je hrvaška beseda zazvenela v reškem gledališču, ki se radi tega — ni podrl, niti ni občinstvo popadalo v omedlevico, marveč je pripravilo slavnemu hrvaškemu umetniku velik triumf. Kakor je res, da je pesem v materinem jeziku zmagovita osvobodilna srca in velika narodna misijonarka, tako je tudi Vušković v tem času vojne nastopil kot osvoboditelj, ki je na pridobljeni poziciji zasadi svojo zastavo — naše slovanske pesmi.

Na ruskem bojišču je 19. januarja t. l. padel junake smrti četovodja Avgust Radović iz Trsta, sin vratarja c. kr. namestništvenga svetnika. Rojen je bil leta 1895, v vojaško službo pa je stopil 15. marca l. 1915. Bil je 7 mesecev v Galiciji, sedaj pa ga je zadela ruska granata. Pokojnik je bil član pevskega društva »Trst«, vnet naroden mladenič. Bodi mu lahka daljna tnja zemlja! Staršem naše sožalje!

Telovadno društvo »Sokol« v Rojanu, vabi slavno občinstvo na prireditev, ki se bo vršila na Svečnico, 2. februarja t. l. v prostorih »Rojanskega Konsumnega društva«. Na sporedu so: 2 burki, šalivi prizori, kupleti itd. Nato pa sledi prosta zabava. Začetek točno ob 4 popoldne. — Vstopnina za odrasle 40 vin., za otroke 20 vin. Sedeži 20 vin. Ker je del čistega dobriča namenjen našim junakom ob Soči in CMD, prosimo obilne udeležbe.

Za vojne begunce iz juga. V Mariboru se je ustanovil okrajni pomožni odbor za vojne begunce z juga. Pojasnila se dajejo v poslopiju c. kr. okrajnega glavarstva, II. nadstropje, vrata 14 ob pondeljkih, središ in sobotah od 10—12. ure predp. in od 2—4. ure pop.

Rojanska podružnica CMD priredi dne 6. februarja ob 4. pop. v dvorani »Konsumnega društva« v Rojanu veselico v prid podružnici s sledečim sporedom: 1. D. Jenko: Na tujih tleh, dvospev s spremljevanjem glasovirja. 2. S. Gregorčič: Soči, deklamacija. 3. E. Adamič: Glejte, že solnce zahaja, b) Uspavanka, c) Tepežnica (solopetie s spremljevanjem glasovirja. 4. I. Krilina: Mati, deklamacija. 5. Slovenske narodne: a) Skrijanček poje, žvrgoli, b) Barčica, c) Ozdič je že zelen (dvoglasno). 6. Palčki: otroška igra s petjem. Spored izvajajo učenke CM dekleške šole na A. cquedotto. Vstopnina 50 vin., sedeži 20 vin. — Z ozirom na narodni namen prireditve je pričakovati obilne udeležbe.

Vojno - pomožni urad političnega društva »Edinost« posluje vsak dan izvzemši nedelje in praznike od 5. do 7. zvečer v odvetniški pisarni dr. Rybača in dr. Abramca, ulica Campanile št. 11, I. nadstropje.

Kdo ve kaj? Išče se Kati Odece iz Primorskega, občina Deskle, vas Podbrdo št. 10, pri Kanalu. Prosi se, kdor kaj ve, da naznani na naslov: Goljevšček Matija, k. k. Lndst. Etap.-Bat. N.o 416, II. Komp., vojna pošta 330.

ČEŠKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosakova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja v ulici delle Poste št. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

MALI OGLASI
se računajo po 4 stot. besedo. Mastno tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink.

Gospa daje lekcije v italijanščini, nemščini in francščini. Ul. Barriera 1, I. 47

Vrtnarstvo se da v najem po ugodnem pogovoru oziroma na polovico pri delkov. Ponudbe pod »Vrtnarstvo« na Ins. odd. Edinosti. 45

Potrebna je gospodinja za majhno župnišče na deželi. Ponudbe na Ins. odd. Edinosti pod »Gospodinja«. 46

Kupujem žaklje vsake vrste. Jakob Margonali. Solitario št. 21 (pri mestni bolnišnici). 23

Pridno pošteno dekle, z večletno prakso išče službo z stanovanjem in hrano v kakih tobakarni ali trgovini. Ponudbe pod »1916« na Ins. odd. Edinosti. 44

Pridna služkinja za vsako delo v dobi službo »Vila Emilia«. Pendice di Scoreola 338. Lepo postopanje, dobra plača. 42

Kupujem zastavne listke, zlato, pokvarjeno umetno zobovje. Via Maria Tereza 15, I. nad Vsaki dan od 10—12. 687

Zlato, srebro, briljante kupuje in prodaja novozlatarnica in urarnica Mihal Zitrin, Corso 47. 20

Fotograf Anton Jerkič pos. je zopet v svojem ateljeju v Trstu, Via delle Poste št. 10. 2465

Zlato, srebro in platin

v vsaki obliki
kupi po najvišjih cenah
Zavod R. Dussich & C.o
ulica Acquedotto 62.

Umetni zobje

z in brez celjosti, zlote krone in obročki
VILJEM TUSCHER
konces. zobotehnik
TRST, ul. Caserma št. 13, II. n.
Ordinira od 9 zjutraj do 6 zvečer.

ZOBOZDRAVNIK

Dr. J. Čermák
se je preselil in ordinira sedaj
v Trstu, ul. Poste vecchie 12,
vogal ulice delle Poste.
Izdiranje zobov brez bolečine. Plombiranje.
UMETNI ZOBJE.

Ces. kr. priv. Avstrijski kreditni zavod

za trgovino in obrt
(I. r. priv. Stabilimento Austriaco di Credito per Commercio ed Industria)
Podružnica Trst, Trg Marije Terezije št. 2

se bavi z vsemi bančnimi posli toliko tukaj, kolikor na Dunaju VII. Zollergerasse 2 (Naslov za brzojavke na Dunaju »Filcredit«)

Sprejema vloge na vložne knjižice in jih obrestuje do nadaljne odredbe po 3-75% (rentni davek plača zavod sam) kakor tudi vloge na tekoči rač. po pogodbi.

Blagajna je odprta od 9-12 in od 3-5 pop. Vrhutega uraduje oddelek za varnostne celice (safes) v Trstu od 10-12 predpoldne.

Dr. HORVATH

TRST, Via Carintia 39
Specialist za KOŽNE in SPOLNE BOLEZNI
LIKOST in NERVOZNOST
za BOLEZNI v NOGAN in SKLAPIN.
Sprejema od 10-1 pop. in 4-7 zvečer, ob nedeljah od 10-1.

Fratelli Rauber

TRST, Via Torrente št. 14, TRST
Zaloga ustrojenih kož
Velika izbira potrebščin za čevljarje. - Specialiteta
potreščin za sediarje.

Ivan Krže

Trst, Piazza S. Giovanni 1
Zaloga kuhinjskih in kletarskih potrebščin od lesa in plestenin, akafov vrent, srebrov in kad, sodčkov, lopat, robet, sit in beskovrstnih kolov, jersbeav in metal ter mnogo drugih v to stroko spadajočih predmetov.
Priporočila
svojo trgovino s kuhinjsko posodo vsake vrste bodi od porcelana, zemlje emaila, kositarja ali enka nadalje pasamantorje, kietke itd. Za gostilničarje, pipe, kroglje, sesalje in stekleno posodo za vino

Zaloga tu in inozemskih vin, špirita, liker-lev in razprodaja na drobno in debelo

Jakob Perhau

Trst, Via delle Acque št. 6
(Nasproti Caffè Centrale).

Velik izbor francoskega šampanja, penetih dezer-tah italijanskih in avstro-ogrskih vin. Bordeaux Burgunder, renskih vin, Mesella in Chianti. Rum konjak, razna žganja ter posebni pristni tropinovec silovcev in brinjave. Izdelki l. vrste, došli iz do-tičnih krajev. Vsaka naročba se takoj izvrši. Raz-pošilja se po povzetju. Ceniki na zahtevo in franko

Razprodaja od pol litra naprej